

Astrid Lindgren

Pippi Långstrump

Шведский язык с Астрид Линдгрэн. Пиппи Длинный Чулок

Книгу адаптировал Илья Франк

Метод чтения Ильи Франка

Illustrationer av Ingrid Vang Nyman

Pippi flyttar in i Villa Villekulla (Пиппи въезжает в виллу «Вверхдном»; *villekulla* — слово, придуманное автором, при это *ville* означает «хотел /бы/», а *kulla* /такого слова не существует/ напоминает слово *otkull* — навзничь, *falla otkull* — упасть, свалиться, или *kullsegla* — перевернуться /о парусном судне/)

I utkanten av den lilla, lilla staden låg en gammal förfallen trädgård (на окраине «в окраине» маленького, маленького города был старый заброшенный сад; *ligga* — лежать; *finnas* — находится; *trädet* — дерево; *gården* — двор). I trädgården låg ett gammalt hus (старый дом), och i huset bodde Pippi Långstrump (а в доме жила Пиппи Длинный Чулок). Hon var nio år (ей было девять лет: «она была девяти лет») och hon bodde där alldeles ensam (и она жила там совершенно одна; *ensam* — один, одинокий).

I utkanten av den lilla, lilla staden låg en gammal förfallen trädgård. I trädgården

låg ett gammalt hus, och i huset bodde Pippi Långstrump. Hon var nio år och hon bodde där alldeles ensam.

Ingen mamma eller pappa hade hon och det var egentligen rätt skönt (у нее не было ни папы, ни мамы: «никаких мамы или папы она не имела», и это было на самом деле весьма неплохо; *egentligen* — *собственно, на самом деле*; *skönt* — *прекрасно*), för på det viset fanns det ingen (ибо таким образом: «по такому способу» не было никого: «не находился никто») som kunde säga till henne att hon skulle gå och lägga sig (кто бы мог сказать ей, что она должна идти ложиться спать; *lägga sig* — *ложиться*) just när hon hade som allra roligast (именно тогда, когда ей было веселее всего: «имела /это/ как самое веселое»; *rolig* — *веселый*; *allra* — *наречие для усиление превосходной степени прилагательного*), och ingen som kunde tvinga henne att äta fiskleverolja (и /не было/ никого, кто мог заставить ее есть рыбий жир; *tvinga* — *заставлять, вынуждать*; *levern* — *печень*; *olja* — *масло /жидкое/*) när hon hellre ville ha karameller (когда она скорее хотела карамелек: «иметь = получить карамельки»).

Ingen mamma eller pappa hade hon, och det var egentligen rätt skönt, för på det viset fanns det ingen som kunde säga till henne att hon skulle gå och lägga sig, just när hon hade som allra roligast, och ingen som kunde tvinga henne att äta fiskleverolja när hon hellre ville ha karameller.

En gång i tiden hade Pippi haft en pappa som hon tyckte förfärligt mycket om (когда-то у Пиппи был папа, которого она ужасно любила; *en gång i tiden* — *когда-то: «один раз во времени»*; *tycka om* — *любить*; *förfärligt* — *ужасно*), ja, hon hade förstås haft en mamma också (да, у нее, конечно, была мама тоже = была и мама; *förstås* — *понимать*; *förstås* — *разумеется*), men det var så länge sen så det kom hon inte alls ihåg (но это было так давно, что этого она вообще не помнила; *sen* = *sedan* — *потом, затем, после того*; *för länge sedan* — *давно*; *komma ihåg* — *помнить*; *inte alls* — *совсем, вообще*). Mamman hade dött när Pippi bara var en liten, liten unge (мама умерла, когда Пиппи только была маленьким, маленьким ребенком; *dö* — *умереть*) som låg i

vaggan och skrek så förskräckligt (который лежал в колыбели и кричал так ужасно) att ingen kunde vara i närheten (что никто не мог быть = находится поблизости).

En gång i tiden hade Pippi haft en pappa som hon tyckte förfärligt mycket om, ja, hon hade förstås haft en mamma också, men det var så länge sen så det kom hon inte alls ihåg. Mamman hade dött när Pippi bara var en liten, liten unge som låg i vaggan och skrek så förskräckligt att ingen kunde vara i närheten.

Pippi trodde att hennes mamma nu satt uppe i himlen (Пиппи верила, что ее мама сейчас сидит: «сидела» наверху на nebe: «в nebe»; *sitta* — *сидеть*) och kikade ner på sin flicka genom ett litet hål (и смотрит вниз на свою девочку через маленькую дырочку; *genom* — *сквозь, через*), och Pippi brukade ofta vinka upp till henne och säga (и Пиппи имела обыкновение часто махать ей наверх и говорить; *bruka* — *иметь привычку, иметь обыкновение*):

"Var inte ängslig (не бойся: «не будь пугливой»)! Jag klarar mej alltid (я справлюсь всегда, *klara sig* — *справиться*)!"

Pippi trodde att hennes mamma nu satt uppe i himlen och kikade ner på sin flicka genom ett litet hål, och Pippi brukade ofta vinka upp till henne och säga:

"Var inte ängslig! Jag klarar mej alltid!"

Sin pappa hade Pippi inte glömt (своего папу Пиппи не забыла; *glömta* — *забывать*). Han var sjökapten och seglade på de stora haven (он был морской капитан и плавал по большим морям; *segla* — *плавать на корабли; seglet* — *парус; havet* — *море*), och Pippi hade seglat med honom på hans båt (и Пиппи плавала с ним в его корабли, *båten* — *корабль, лодка*), ända tills pappan en gång under en storm (даже до тех самых самых пор, как папу однажды во время шторма; *under* — *во время; en gång* — *однажды: «один раз»*) blåste i sjön och försvann (сдуло ветром в море и /он/ исчез; *blåsa* — *дуть; сорвать, сбить, опрокинуть /ветром/; försvinna* — *исчезать, пропадать*).

Sin pappa hade Pippi inte glömt. Han var sjökapten och seglade på de stora haven, och Pippi hade seglat med honom på hans båt, ända tills pappan en gång under en storm blåste i sjön och försvann.

Men Pippi var alldeles säker på att han en dag skulle komma tillbaka (но Пиппи была совершенно уверена в /том/, что однажды он придет назад = вернется, *tillbaka* — *назад*).

Hon trodde inte alls att han hade drunknat (она совсем не верила в то, что он утонул). Hon trodde att han hade flutit i land på en ö (что его прибило к берегу: «прибился к берегу» на острове = что его прибило к какому-то острову) där det fanns fullt med negrer (на котором было: «находилось» много негров; *fullt med* — *много*: «полон с»), och att hennes pappa hade blivit kung över alla negrerna (и что ее папа стал королем над всеми неграми; *bli* — *становиться*; *kungen* — *король*) och gick omkring med en gullkrona på huvudet hela dagarna (и ходил вокруг с золотой короной на голове все дни /напролет/).

Men Pippi var alldeles säker på att han en dag skulle komma tillbaka.

Hon trodde inte alls att han hade drunknat. Hon trodde att han hade flutit i land på en ö där det fanns fullt med negrer, och att hennes pappa hade blivit kung över alla negrerna och gick omkring med en gullkrona på huvudet hela dagarna.

"Min mamma är en ängel och min pappa är en negerkung (моя мама — ангел, а мой папа — король негров), det är minsann inte alla barn som har så fina föräldrar (однако же не у всех детей такие замечательные родители; *minsann* — *право /же/*)", brukade Pippi säga så förnöjt (Пиппи имела обыкновение говорить самодовольно). "Och när min pappa bara får bygga sej en båt (а как только папа сможет построить себе лодку; *när* — *когда*; *bara* — *только, лишь*; *bygga* — *строить*) så kommer han och hämtar mej (он приедет и забереет меня), och då blir jag en negerprinsessa (и тогда я стану принцессой негров). Hej hopp, vad det ska bli livat (гип-гоп, как это будет весело)!»

"Min mamma är en ängel och min pappa är en negerkung, det är minsann inte alla barn som har så fina föräldrar", brukade Pippi säga så förnöjt. "Och när min pappa bara får bygga sej en båt, så kommer han och hämtar mej, och då blir jag en negerprinsessa. Hej hopp, vad det ska bli livat!"

Hennes pappa hade köpt det där gamla huset (ее папа купил вон тот старый дом; *köra* — *покупать*; *där* — *там*; *det där* — *вон тот*) som låg i trädgården (который был: «лежал = располагался» в саду) för många år sen (много лет назад). Han hade tänkt att han skulle bo där med Pippi när han blev gammal (он думал, что будет жить там с Пиппи, когда состарится: «станет старым») och inte orkade segla på haven längre (и не сможет больше плавать по морям; *orka* — *мочь*).

Hennes pappa hade köpt det där gamla huset som låg i trädgården för många år sen. Han hade tänkt att han skulle bo där med Pippi när han blev gammal och inte orkade segla på haven längre.

Men så hände ju det tråkiga med att han blåste i sjön (но так случилась эта неприятность, что его сдуло в море; *ju* — *ведь, же*; *hända* — *случаться*; *tråkig* — *скучный*; *неприятный*), och medan Pippi väntade på att han skulle komma tillbaka (и пока Пиппи ждала, когда/что он вернется назад) begav hon sig raka vägen hem till Villa Villekulla (она отправилась прямиком домой на виллу «Вверхдном»; *bege sig*). Huset hette så (так назывался дом; *heta* — *зваться, называться*). Det stod där möblerat och färdigt och väntade på henne (он стоял там, меблированный и готовый, и ждал ее; *stå* — *стоять*). En vacker sommarkväll hade hon sagt adjö till alla matroserna på hennes pappas båt (красивым летним вечером она сказала «прощай» всем матросам на корабле ее папы; *kvällen* — *вечер*). De tyckte så mycket om Pippi (они так сильно: «много» любил Пиппи), och Pippi tyckte så mycket om dem (и Пиппи так сильно любила их).

Men så hände ju det tråkiga med att han blåste i sjön, och medan Pippi väntade på att han skulle komma tillbaka begav hon sig raka vägen hem till Villa Villekulla.

Huset hette så. Det stod där möblerat och färdigt och väntade på henne. En vacker sommarkväll hade hon sagt adjö till alla matroserna på hennes pappas båt. De tyckte så mycket om Pippi, och Pippi tyckte så mycket om dem.

"Ajö, gossar" (пока, мальчики; *gossen* — мальчик), sa Pippi och kysste dem allihop på pannan i tur och ordning (и поцеловала их всех в лоб по очереди; *i tur och ordning* — «по очереди и порядку»). "Var inte ängsliga för mej (не бойтесь: «не будьте боязливы» за меня). Jag klarar mej alltid (я всегда справляюсь = я не пропаду)!"

"Ajö, gossar", sa Pippi och kysste dem allihop på pannan i tur och ordning. "Var inte ängsliga för mej. Jag klarar mej alltid!"

Två saker tog hon med sig från båten (две вещи взяла она с собой с корабля; *ta* — брать). En liten apa som hette Herr Nilsson (маленькую обезьянку, которую звали господин Нильссон) — den hade hon fått av sin pappa (его она получила его от папы; *få* — получать) — och en stor kappsäck full med gullpengar (и большой саквож, полный золотых монет; *full med* — полный /чего-то/). Matroserna stod vid relingen (матросы стояли у поручней; *relingen* — планшир; поручни) och tittade efter Pippi så länge de kunde se henne (и смотрели вслед Пиппи столь долго, сколько могли видеть ее). Hon gick stadigt utan att vända sig om (она шла ровно, не оборачиваясь: «без того, чтобы обернуться») med Herr Nilsson på axeln och kappsäcken i näven (с Господином Нильссоном на плече и саквожем в руке: «в кулаке»).

Två saker tog hon med sig från båten. En liten apa som hette Herr Nilsson — den hade hon fått av sin pappa — och en stor kappsäck full med gullpengar. Matroserna stod vid relingen och tittade efter Pippi så länge de kunde se henne. Hon gick stadigt utan att vända sig om med Herr Nilsson på axeln och kappsäcken i näven.

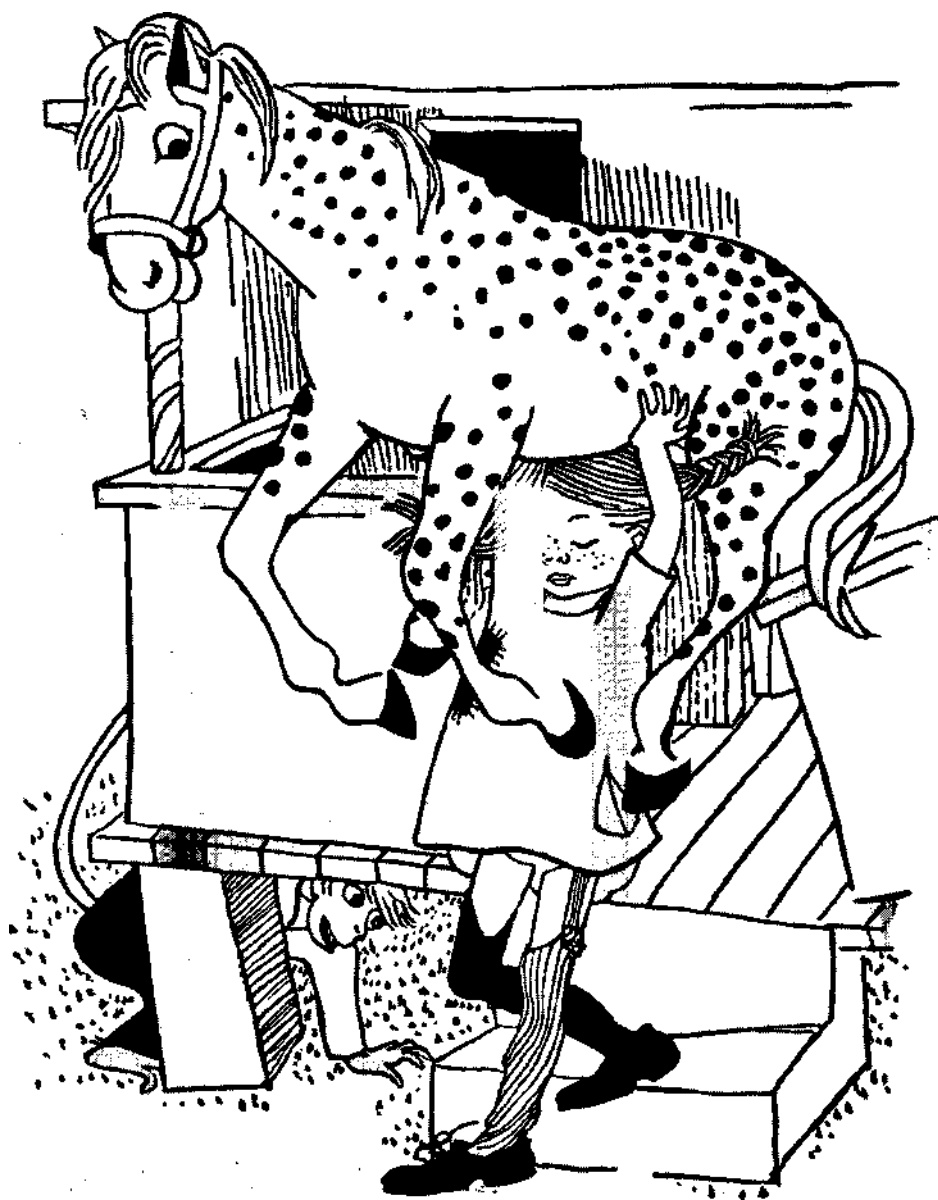
"Ett märkvärdigt barn" (необычный ребенок; *märkvärdig* — необычный, поразительный: «достойный, чтобы заметить»; *märka* — замечать, примечать),

sa en av matroserna och torkade en tår ur ögat (сказал один из матросов и вытер слезу из глаза) när Pippi försvann i fjärran (когда Пиппи исчезла вдали).

"Ett märkvärdigt barn", sa en av matroserna och torkade en tår ur ögat när Pippi försvann i fjärran.

Han hade rätt (он был прав: «имел правоту»). Pippi var ett mycket märkvärdigt barn (Пиппи была весьма необычным ребенком). Det allra märkvärdigaste med henne (самое необычное в ней: «с ней») var att hon var så stark (было то, что она была такой сильной). Hon var så gruvligt stark (такой страшно сильной; *gruvlig* — ужасный, страшный) att i hela världen fanns det ingen polis som var så stark som hon (что в целом мире не было никакого = *такого* полицейского, который был /бы/ столь же силен, как она). Hon kunde lyfta en hel häst om hon ville (она могла бы поднята целую лошадь, если /бы/ захотела). Och det ville hon (и она хотела). Hon hade en egen häst som hon hade köpt för en av sina många gullpengar (у нее была собственная лошадь, которую она купила за одну из многих своих золотых монет) samma dag hon kom hem till Villa Villekulla (в тот самый день /когда/ приехала: «вернулась домой» в виллу «Вверхдном»; *hem* — *домой*).

Han hade rätt. Pippi var ett mycket märkvärdigt barn. Det allra märkvärdigaste med henne var att hon var så stark. Hon var så gruvligt stark att i hela världen fanns det ingen polis som var så stark som hon. Hon kunde lyfta en hel häst om hon ville. Och det ville hon. Hon hade en egen häst som hon hade köpt för en av sina många gullpengar samma dag hon kom hem till Villa Villekulla.

Hon hade alltid längtat efter en egen häst (она всегда мечтала о собственном коне; *längta efter* — жажда, страстно желать чего-либо). Och nu bodde han på verandan (и теперь он жил на веранде). Men när Pippi ville dricka sitt eftermiddagskaffe (но когда Пиппи хотела пить там свой послеобеденный кофе) där lyfte hon utan vidare ut honom i trädgården (тогда она без проблем выставляла его в сад; *lyfta* — поднимать; *lyfta ut* — выносить; *ut* — наружу; *utan vidare* — очень легко, безо всяких: «без дальнейшего»).

Hon hade alltid längtat efter en egen häst. Och nu bodde han på verandan. Men när Pippi ville dricka sitt eftermiddagskaffe där lyfte hon utan vidare ut honom i

trädgården.

Bredvid Villa Villekulla låg en annan trädgård och ett annat hus (рядом с виллой «Вверхдном» располагались другой сад и другой дом). I det huset bodde en pappa och en mamma med sina två små rara barn (в доме жили папа и мама со своими двумя маленькими милыми детьми), en pojke och en flicka (мальчиком и девочкой). Pojken hette Tommy (мальчика звали Томми) och flickan Annika.

Bredvid Villa Villekulla låg en annan trädgård och ett annat hus. I det huset bodde en pappa och en mamma med sina två små rara barn, en pojke och en flicka. Pojken hette Tommy och flickan Annika.

Det var två mycket snälla och väluppfostrade och lydiga barn (это было два очень милых, хорошо воспитанных и послушных ребенка; *väl* — *хорошо*; *uppfostra* — *воспитывать*; *fostra* — *растить, воспитывать*). Aldrig bet Tommy på naglarna (никогда Томми не кусал ногти; *bita* — *кусать*) och nästan alltid gjorde han det hans mamma bad honom (и почти всегда делал он то, что его мама просила; *be /bedja/* — *просить*). Annika bråkade inte när hon inte fick sin vilja fram (не скандалила, когда не получала то, что хотела; *få sin vilja fram* — *настоять на своем: «получить свою волю вперед = исполненной»*), och hon var alltid mycket prydlig (она всегда была очень аккуратная; *prydlig* — *опрятный, нарядный*; *pryda* — *украшать*) i små välstrukna bomullsklänningar (в маленьких, хорошо отглаженных хлопковых платьях; *stryka* — *гладить*; *bomullen* — *хлопок*) som hon aktade sig noga för att smutsa ner (которые она тщательно очень старалась /не/ испачкать; *akta sig* — *беречься*; *noga* — *точно, тщательно*; *ner* — *вниз*; в сочетании с глаголами указывает на завершенность действия).

Det var två mycket snälla och väluppfostrade och lydiga barn. Aldrig bet Tommy på naglarna, och nästan alltid gjorde han det hans mamma bad honom. Annika bråkade inte när hon inte fick sin vilja fram, och hon var alltid mycket prydlig i små

välstrukna bomullsklänningar som hon aktade sig noga för att smutsa ner.

Tommy och Annika lekte så snällt med varandra i sin trädgård (играли так мило друг с другом в своем саду), men de hade ofta önskat sig en lekkamrat (но они часто желали /себе/ товарища по играм), och på den tiden då Pippi fortfarande seglade omkring på havet med sin pappa (и в то время, когда Пиппи еще плавала /кругом/ по морям с папой; *fortfarande* — *все еще*; *fortfara* — *продолжать*) brukade de ibland stå och hänga vid staketet och säga till varandra (они имели обыкновение иногда стоять, и болтаться у забора, и говорить друг другу; *bruka* — *иметь обыкновение*; *ibland* — *между, среди; подчас, иногда*):

"Så fånigt att ingen kan flytta in i det där huset (как глупо, что никто не может въехать в этот дом)! Nån skulle bo där, nån som hade barn (кто-то должен был бы там жить, кто-то, у кого есть дети)."

Tommy och Annika lekte så snällt med varandra i sin trädgård, men de hade ofta önskat sig en lekkamrat, och på den tiden då Pippi fortfarande seglade omkring på havet med sin pappa brukade de ibland stå och hänga vid staketet och säga till varandra:

"Så fånigt att ingen kan flytta in i det där huset! Nån skulle bo där, nån som hade barn."

Den vackra sommarafton, då Pippi för första gången klev över tröskeln till Villa Villekulla (красивым = *прекрасным* летним вечером, когда Пиппи в первые перешагнула порог виллы «Вверхдном»; *kliva* — *шагать большими шагами*; *kliva över* — *перелезть*), var Tommy och Annika inte hemma (/их/ не было дома: «были не дома»). De hade farit bort för att hälsa på sin mormor en vecka (они уехали: «поехали прочь» навестить бабушку на неделю; *hälsa* — *приветствовать; навестить*). De hade därför ingen aning om att någon hade flyttat in i grannvillan (они поэтому понятия не имели, что-то кто-то въехал в соседскую виллу; *ha aning om något* — *иметь понятие о чем-либо*; *ingen aning* — *никакого понятия*; *flytta* — *переставлять, передвигать; переезжать*),

och när de första dagen efter hemkomsten stod vid sin grind och tittade ut på gatan (и когда они в первый день после приезда домой стояли у калитки и смотрели на улицу) visste de fortfarande inte att det faktiskt fanns en lekkamrat så nära (они все еще не знали, что фактически находился товарищ по играм так близко).

Den vackra sommarafton, då Pippi för första gången klev över tröskeln till Villa Villekulla, var Tommy och Annika inte hemma. De hade farit bort för att hälsa på sin mormor en vecka. De hade därför ingen aning om att någon hade flyttat in i grannvillan, och när de första dagen efter hemkomsten stod vid sin grind och tittade ut på gatan visste de fortfarande inte att det faktiskt fanns en lekkamrat så nära.

Just som de stod där och undrade vad de skulle göra (как раз /в тот момент когда/ они стояли там и думали, что будут делать = чем бы им заняться; *undra* — *интересоваться, задаваться вопросом*) och om det möjligen skulle hända något trevligt den dan (и если возможно произойдет = не произойдет ли что-то приятное в тот день) eller om det skulle bli en sån där otrevlig dag (или это будет такой неприятный день) när det inte fanns något att hitta på (когда ничего не найдется, чем заняться; *hitta* — *находить; hitta på* — *придумать что-то, найти чем заняться*), just då öppnades grinden till Villa Villekulla och en liten flicka klev ut (как раз тогда открылась калитка виллы «Вверхдном», и маленькая девочка вышла: «вышагнула» /на улицу/). Det var den märkvärdigaste flicka Tommy och Annika hade sett (это была самая необычная девочка, которую они /когда-либо/ видели), och det var Pippi Långstrump som gick ut på morgonpromenad (и это была Пиппи Длинный Чулок, которая вышла на утреннюю прогулку). Så här såg hon ut (вот так она vygledela):

Just som de stod där och undrade vad de skulle göra, och om det möjligen skulle hända något trevligt den dan, eller om det skulle bli en sån där otrevlig dag när det inte fanns något att hitta på, just då öppnades grinden till Villa Villekulla och en liten flicka klev ut. Det var den märkvärdigaste flicka Tommy och Annika hade sett, och det var Pippi Långstrump som gick ut på morgonpromenad. Så här såg hon ut:

Hennes hår hade samma färg som en morot (ее волосы имели тот же цвет, что и морковь) och var flätat i två hårda flätor som stod rätt ut (и были заплетены в две тугие: «твердые» косы, которые стояли торчком: «прямо наружу»). Hennes näsa hade samma fason som en mycket liten potatis (ее нос выглядел также: «имел такой же фасон»), как очень маленькая картофелина), och den var alldeles prickig av fräknar (и был совершенно усыпан веснушками: «весь в точках от веснушек»; *pricken* — точка; *prickig* — в крапинках). Under näsan satt en verkligen mycket bred mun med friska, vita tänder (под носом был: «сидел» действительно очень широкий рот со здоровыми, белыми зубами; *frisk* — здоровый, бодрый; свежий).

Hennes hår hade samma färg som en morot och var flätat i två hårda flätor som stod rätt ut. Hennes näsa hade samma fason som en mycket liten potatis, och den var alldeles prickig av fräknar. Under näsan satt en verkligen mycket bred mun med friska, vita tänder.

Hennes klänning var rätt egendomlig (ее платье было довольно весьма странным: «своеобразным»; *egen* — свой, собственный; *egendomlig* — своеобразный, странный). Pippi hade själv sytt den (Пиппи сама его сшила). Det var meningen att den skulle bli blå (намерение было, что оно будет голубым), men det blåa tyget räckte inte (но голубой ткани не хватило; *räcka* — хватать), så Pippi fick lov att sy dit lite röda tygbitar här och där (так что Пиппи получила разрешение vшить туда немного красных лоскутков: «кусочков ткани» тут и там). På hennes långa, smala ben satt ett par långa strumpor, den ena brun och den andra svart (на ее длинных, тонких ногах была: «сидела» пара длинных чулок, один коричневый, а другой черный). Och så hade hon ett par svarta skor som var precis dubbelt så långa som hennes fötter (и у нее была пара черных туфель, которые были точно = *ровно* в два раза längre ее ступней: «дважды такие длинные, как...»). De skorna hade hennes pappa köpt åt henne i Sydamerika för att hon skulle ha lite att växa i (эти туфли папа купил для нее в Южной Америке на *вырост*: «чтобы она имела немного, куда расти») och Pippi ville aldrig ha några andra

(и Пиппи никогда = *вовсе* не хотела никаких других).

Hennes klänning var rätt egendomlig. Pippi hade själv sytt den. Det var meningen att den skulle bli blå, men det blåa tyget räckte inte, så Pippi fick lov att sy dit lite röda tygbitar här och där.

På hennes långa, smala ben satt ett par långa strumpor, den ena brun och den andra svart. Och så hade hon ett par svarta skor som var precis dubbelt så långa som hennes fötter. De skorna hade hennes pappa köpt åt henne i sydamerika, för att hon skulle ha lite att växa i, och Pippi ville aldrig ha några andra.

Vad som kom Tommy och Annika att särskilt spärra upp ögonen (то, что заставило Томми и Аннику особенно широко распахнуть глаза), det var apan som satt på den främmande flickans axel (так это была обезьяна, которая сидела на плече у незнакомой девочки). Det var en liten markatta, klädd i blå byxor gul jacka och vit halmhatt (это была маленькая мартышка, одетая в голубые брючки, желтую курточку и белую соломенную шляпку; *halmten* — *солома*).

Pippi gick gatan fram (Пиппи шла по улице). Hon gick med det ena benet på trottoaren och det andra i rännstenen (одной ногой по тротуару, а другой по мостовой; *rännsten* — *канава, сточный желоб*; *rännan* — *желоб, сток для воды*; *stenen* — *камень*).

Vad som kom Tommy och Annika att särskilt spärra upp ögonen, det var apan som satt på den främmande flickans axel. Det var en liten markatta, klädd i blå byxor, gul jacka och vit halmhatt.

Pippi gick gatan fram. Hon gick med det ena benet på trottoaren och det andra i rännstenen.

Tommy och Annika tittade efter henne så länge de kunde se henne (смотрели ей вслед, пока она не скрылась из виду: «так долго, как могли ее видеть»). Om en stund kom hon tillbaka (через какое-то время она пришла обратно; *stunden* — *миг, момент, небольшой промежуток времени*). Och nu gick hon baklänges (и теперь она шла задом

наперед). Det var för att hon skulle slippa vända sig om när hon gick hem (это было для того, чтобы избежать поворачиваться: «не надо было бы поворачиваться», когда пойдете домой; *slippa* — *избегать*). Då hon kom mitt för Tommys och Annikas grind stannade hon (когда она оказалась прямо перед калиткой Томми и Анники, она остановилась). Barnen tittade på varann under tystnad (дети смотрели друг на друга в тишине/молчании; *tystnaden* — *тишина, молчание*; *tyst* — *тихий, бесшумный*).

Tommy och Annika tittade efter henne så länge de kunde se henne. Om en stund kom hon tillbaka. Och nu gick hon baklänges. Det var för att hon skulle slippa vända sig om när hon gick hem. Då hon kom mitt för Tommys och Annikas grind stannade hon. Barnen tittade på varann under tystnad.

Till sist sa Tommy (наконец Томми сказал):

"Varför gick du baklänges (почему ты шла задом наперед)?"

"Varför jag gick baklänges?" sa Pippi. "Lever vi inte i ett fritt land kanske (разве мы не живем в свободной стране; *kanske* — *может быть*)? Får man inte gå hur man vill (разве нельзя ходити как хочеться? *man* — *неопределенно-личное местоимение*)? Förresten ska jag säga dej (кстати, скажу я тебе), att i Egypten går alla människor på det viset (что в Египте все люди ходят таким образом), och ingen tycker att det är det minsta konstigt (и никому не кажется это хоть чуточку странным; *tuska* — *полагать, находить*; *minst* — *наименьший, малейший*; *inte det minsta* — *нисколько, ничуть, ни в малейшей степені*)."

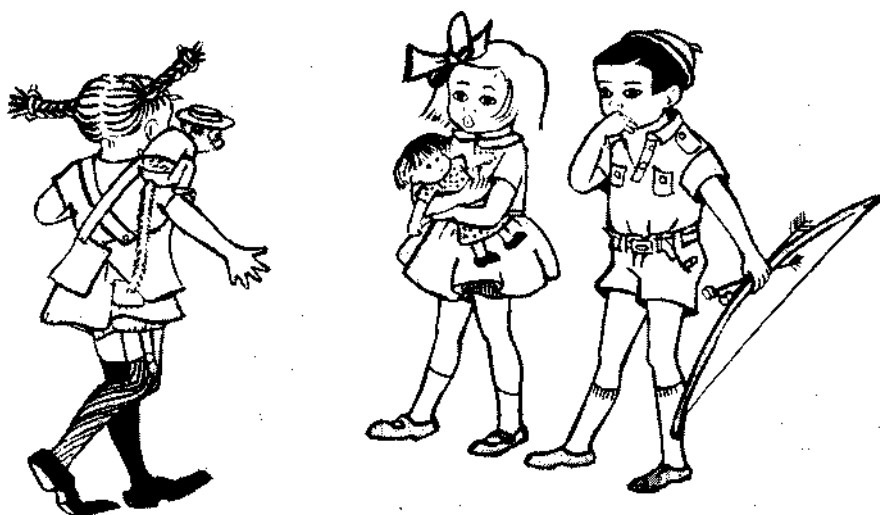
"Hur vet du det (как = откуда ты это знаешь)?" frågade Tommy. "Du har väl inte varit i Egypten (ты ведь не была в Египте)."

Till sist sa Tommy:

"Varför gick du baklänges?"

"Varför jag gick baklänges?" sa Pippi. "Lever vi inte i ett fritt land kanske? Får man inte gå hur man vill? Förresten ska jag säga dej, att i Egypten går alla människor på det viset, och ingen tycker att det är det minsta konstigt."

"Hur vet du det?" frågade Tommy. "Du har väl inte varit i Egypten."

"Om jag har varit i Egypten (была ли я в Египте)! Jo, det kan du skriva opp att jag har (можешь зарубить себе на носу: «можешь записать», что я была). Jag har varit överallt på hela jordklotet (я была везде по всему земному шару; *klotet* — шар; ядро) och sett mycket konstigare saker än folk som går baklänges (и видела гораздо более странные вещи, чем людей, что ходят задом наперед). Jag undrar vad du skulle ha sagt om jag hade gått på händerna (мне интересно, что бы ты сказал, если бы я прошлась на руках) som folk gör i Bortre Indien (как делают люди в Дальней Индии; *bortre* — задний, стоящий позади)?"

"Nu ljuger du allt (а вот ты все врешь; *nu* — теперь, ныне)", sa Tommy.

Pippi funderade ett ögonblick (Пиппи задумалась на мгновение).

"Ja, du har rätt (ты прав; *ha rätt* — быть правым). Jag ljuger (я вру)", sa hon sorgset (сказала она грустно; *sorgen* — горе, печаль, скорбь; *sorgsen* — грустный).

Om jag har varit i Egypten! Jo, det kan du skriva opp att jag har. Jag har varit överallt på hela jordklotet och sett mycket konstigare saker än folk som går baklänges. Jag undrar vad du skulle ha sagt om jag hade gått på händerna som folk gör i Bortre Indien?"

"Nu ljuger du allt", sa Tommy.

Pippi funderade ett ögonblick.

"Ja, du har rätt. Jag ljuger", sa hon sorgset.

"Det är *mycket* fult att ljuga (это очень некрасиво — лгать)", sa Annika, som nu äntligen vågade öppna munnen (которая наконец осмелилась открыть рот; *våga* — *сметь*).

"Ja, det är *mycket* fult att ljuga (очень некрасиво лгать)", sa Pippi ännu mera sorgset (сказала Пиппи, еще более грустная). "Men jag glömmer bort det då och då (но я забываю это напрочь временами: «тогда и тогда = время от времени»), förstår du (понимаешь). Och hur kan du egentligen begära att ett litet barn (и как ты вообще можешь требовать, чтобы маленький ребенок; *begära* — *страстно желать; требовать, просить*), som har en mamma som är en ängel och en pappa som är en negerkung (у которого мама — ангел, а папа — король негров), och som själv har seglat på havet i hela sitt liv (и который сам плавал по морям всю свою жизнь), ska kunna tala sanning alltid (говорил: «смог говорить» всегда правду)? Och förresten (и кстати)", sa hon och strålade upp över hela sitt fräkniga ansikte (и просияла всем своим веснушчатом лицом: «по всему своему веснушчатому лицу»; *fräknep* — *веснушка*), "ska jag säga er att i Kongo finns det inte en endaste människa som talar sanning (скажу я вам, в Конго нет ни одного единственного человека, который говорил бы правду). Dom ljuger hela dagarna (они лгут все дни /напролет/). Börjar klockan sju på morgonen och håller på ända till solnedgången (начинают в семь утра и продолжают до самого заката; *hålla på* — *продолжать /работу, разговор/; hålla* — *держат; solen* — *солнце; nedgången* — *спуск, сход; закат*). Så att om jag *skulle* råka till att ljuga nån gång (если мне доведется солгать когда-нибудь: «какой-нибудь раз»; *råka* — */случайно/ встретить; обмолвиться*), så får ni försöka förlåta mej (тогда вы должны попытаться простить меня) och komma ihåg (и вспомнить) att det bara beror på (что это зависит только от того = по причине того; *bero på* — *зависеть от*) att jag har varit lite för länge i Kongo (что я слишком länge: «немного слишком länge» была в Конго). Vi kan väl vara vänner ändå, säj (мы же все равно можем быть друзьями, а: «скажите»; *väl* — *хорошо; /здесь/ вероятно; ändå* — *все-таки, все же*)?"

"Det är fult att ljuga", sa Annika, som nu äntligen vågade öppna munnen.

"Ja, det är *mycket* fult att ljuga", sa Pippi ännu mera sorgset. "Men jag glömmer

bort det då och då, förstår du. Och hur kan du egentligen begära att ett litet barn, som har en mamma som är en ängel och en pappa som är en negerkung och som själv har seglat på havet i hela sitt liv, ska kunna tala sanning alltid? Och förresten", sa hon och strålade upp över hela sitt fräkniga ansikte, "ska jag säga er att i Kongo finns det inte en endaste människa som talar sanning. Dom ljuger hela dagarna. Börjar klockan sju på morgonen och håller på ända till solnedgången. Så att om jag skulle råka till att ljuga nån gång, så får ni försöka förlåta mej och komma ihåg att det bara beror på att jag har varit lite för länge i Kongo. Vi kan väl vara vänner ändå, säj?"

"Javisst (разумеется)", sa Tommy och kände plötsligt att det här nog inte skulle bli en av de tråkiga dagarna (сказал Томми и почувствовал вдруг, что это наверняка будет не один из тех скучных дней; *känna* — чувствовать, ощущать).

"Varför skulle ni inte kunna äta frukost hos mej förresten (почему бы вам не позавтракать: «поесть завтрак» у меня, кстати)?" undrade Pippi (поинтересовалась Пиппи).

"Nä, som sagt var (как было сказано; *nä /разг./ = nej*)", sa Tommy, "varför skulle vi inte kunna göra det (почему бы нам и не сделать это)? Kom så går vi (давай, пойдём же)!"

"Ja", sa Annika, "nu mesamma (прямо сейчас; *med det samma* — сейчас, одновременно)!"

"Javisst", sa Tommy och kände plötsligt att det här nog inte skulle bli en av de tråkiga dagarna.

"Varför skulle ni inte kunna äta frukost hos mej förresten?" undrade Pippi.

"Nä, som sagt var", sa Tommy, "varför skulle vi inte kunna göra det? Kom så går vi!"

"Ja", sa Annika, "nu mesamma!"

"Men först måste jag presentera er för Herr Nilsson (но сначала я должна представить вас Господину Нильссону)", sa Pippi. Och då tog den lilla apan av sig hatten och hälsade artigt (и тогда маленькая обезьяна сняла с себя шляпку и поздоровалась вежливо).

Och så gick de in genom Villa Villekullas fallfärdiga trädgårdsgrind (и так они вошли в дряхлую: «готовую упасть» садовую калиткувиллы «Вверхдном») uppför grusgången som kantades av gamla mossbelupna träd (и пошли вверх по дорожке из гравия, обрамленную старыми, обросшими мхом деревьями; *gruset* — *гравий*, *щепень*; *mossan* — *мох*; *belöpa* — *покрывать, обрастать*), riktigt fina klätterträd såg det ut till (настоящими деревьями для лазанья по виду: «это выглядело»), fram till villan och upp på verandan (/подошли/ квилле и /поднялись/ на веранду). Där stod hästen och mumsade havre ur en soppskål (там стояла лошадь и ела овес из суповой миски; *mumsa* — *жевать, чавкать*; *skålen* — *чаша, бокал; миска*).

"Varför i all världen har du en häst på verandan (почему «во всем свете» = как же это у тебя лошадь на веранде)?" frågade Tommy (спросил Томми). Alla hästar han kände bodde i stall (все лошади, которых он знал, жили в конюшне; *känna* — *чувствовать; знать*).

"Men först måste jag presentera er för Herr Nilsson", sa Pippi. Och då tog den lilla apan av sig hatten och hälsade artigt.

Och så gick de in genom Villa Villekullas fallfärdiga trädgårdsgrind uppför grusgången som kantades av gamla mossbelupna träd, riktigt fina klätterträd såg det ut till, fram till villan och upp på verandan. Där stod hästen och mumsade havre ur en soppskål.

"Varför i all världen har du en häst på verandan?" frågade Tommy. Alla hästar han kände bodde i stall.

"Tja (ну)", sa Pippi eftertänksamt (задумчиво; *eftertanken* — *размышление, обдумывание*; *tanken* — *мысль*). "I köket skulle han bara gå i vägen (в кухне он /конь/ только бы путался под ногами; *gå i vägen* — *путаться под ногами: «идти в дорогу, попадаться в путь»*). Och han trivs inte i salongen (а в гостиной ему не нравится; *trivas* — *чувствовать себя хорошо*)."

Tommy och Annika klappade hästen (погладили коня; *klappa* — *гладить /животное/; хлопать /по плечу/*), och sen fortsatte de in i huset (после этого продолжили идти =

zaшли в дом). Ett kök fanns där och en salong och ett sovrum (*там была кухня, гостиная и спальня; sova — спать; rummet — место; пространство; комната*). Men det såg ut som om Pippi hade glömt fredagsstädningen den här veckan (*но это выглядело так, как если бы Пиппи забыла пятничную уборку на этой неделе; städa — убирать /комнату/; чистить; den här veckan — вот эта неделя: «эта здесь неделя»*).

"Tja", sa Pippi eftertänksamt. "I köket skulle han bara gå i vägen. Och han trivs inte i salongen."

Tommy och Annika klappade hästen, och sen fortsatte de in i huset. Ett kök fanns där och en salong och ett sovrum. Men det såg ut som om Pippi hade glömt fredagsstädningen den här veckan.

Tommy och Annika tittade sig försiktigt omkring (*Томми и Анника осторожно огляделись вокруг; titta omkring — смотреть по сторонам, вокруг*), ifall den där negerkungen skulle sitta i något hörn (*на случай, если тот негритянский король будет сидеть в каком-нибудь углу; ifall — на случай, в случае; fallet — падение; случай*). De hade aldrig sett någon negerkung i hela sitt liv (*они никогда не видели никакого короля негров во всей своей жизни*). Men ingen pappa syntes till och ingen mamma heller (*но никакой папа не показывался, и никакая мама тоже; heller — тоже нет /усиливает отрицание/*), och Annika frågade ängsligt (*Анника спросила боязливо*):

"Bor du här alldeles ensam (*ты живешь здесь совсем одна; ensam — один; одинокий*)?"

"Visst inte (*разумеется, нет*)", sa Pippi. "Herr Nilsson och hästen bor här ju också (*Господин Нильссон и конь тоже здесь живут*)."

"Ja men, jag menar (*да, но я имею в виду*), har du ingen mamma eller pappa här (*у тебя здесь нет ни мамы, ни папы*)?"

"Nej, inte det minsta (*нет даже самую чуточку = ни сколечки*)", sa Pippi glatt (*весело*).

Tommy och Annika tittade sig försiktigt omkring, ifall den där negerkungen skulle sitta i något hörn. De hade aldrig sett någon negerkung i hela sitt liv. Men ingen pappa syntes till och ingen mamma heller, och Annika frågade ängsligt:

"Bor du här alldeles ensam?"

"Visst inte", sa Pippi. "Herr Nilsson och hästen bor här ju också."

"Ja men, jag menar, har du ingen mamma eller pappa här?"

"Nej, inte det minsta", sa Pippi glatt.

"Men vem säger då till dej när du ska gå och lägga dej om kvällarna och sånt där (но кто тебе говорит, когда тебе идти укладываться спать по вечерам, и тому подобное; *sån* = *sådan* — *такой*)?" frågade Annika (спросила Анника).

"Det gör jag själv (это делаю я сама)", sa Pippi. "Först säger jag till en gång helt vänligt (сперва я говорю один раз совсем обычно), och om jag inte lyder då, så säger jag till en gång till på skärpen (и если я не lyssnar, то говорю еще раз, строже; *skärpan* — *острота*; *резкость*), och om jag ändå inte vill lyda så blir det smörj (и если я и тогда не хочу слушаться, то будет взбучка; *smörjet* — *взбучка, побои*), förstår ni (понятно: «понимаете вы»)."

**"Men vem säger då till dej när du ska gå och lägga dej om kvällarna och sånt där?"
frågade Annika.**

"Det gör jag själv", sa Pippi. "Först säger jag till en gång helt vänligt, och om jag inte lyder då, så säger jag till en gång till på skärpen, och om jag ändå inte vill lyda så blir det smörj, förstår ni."

Helt och hållet förstod inte Tommy och Annika detta (полностью: «целиком и полностью» они не поняли этого), men de tänkte att det kanske var ett bra sätt (но подумали, что это, может быть, был хороший способ). Nu hade de emellertid kommit ut i köket, och Pippi skrek (тем временем они вышли в кухню, и Пиппи закричала; *emellertid* — *между тем, тем временем*; *skrika*):

"Nu ska här bakas pannkakas (теперь здесь будут печься блины; *pannkakan* — *блин, оладья /здесь и дальше — игра слов/*; *pannap* — *сковорода; кастрюля*; *kakan* — *блин*), nu ska här vankas pannkankas (раскатываться блины), nu ska här stekas pannekekas (жариться блины)."

Och så tog hon fram tre ägg och kastade dem högt upp i luften (и она достала/выложила: «взяла вперед» три яйца и подбросила высоко вверх: «вверхв воздух»). Ett av äggen ramlade ner i huvudet på henne och gick sönder (одно яйцо упало ей на голову и разбилось; *ramla* — падать, обрушиваться; *gå sönder* — разбиться, сломаться; *sönder* — на куски, вдребезги), så att äggulan rann långt ner i ögonen (так что желток потек вниз на глаза: «в глаза»; *rinna*; *lång* — длинный; *långt* — далеко). Men de andra fångade hon skickligt i en kastrull (но другие она поймала умело в кастрюлю), där de gick i kras (где они разбились; *krasa* — хрустеть; *kraset* — хруст; *gå i kras* — разбиться вдребезги).

Helt och hållet förstod inte Tommy och Annika detta, men de tänkte att det kanske var ett bra sätt. Nu hade de emellertid kommit ut i köket, och Pippi skrek:

**"Nu ska här bakas pannekakas,
nu ska här vankas pannekankas,
nu ska här stekas pannekekas."**

Och så tog hon fram tre ägg och kastade dem högt upp i luften. Ett av äggen ramlade ner i huvudet på henne och gick sönder, så att äggulan rann långt ner i ögonen. Men de andra fångade hon skickligt i en kastrull där de gick i kras.

"Jag har alltid hört att äggula ska vara bra för håret (я всегда слышала, что желток должен быть полезен: «хорош» для волос)", sa Pippi och torkade sig i ögonen (и вытерла глаза). "Ni ska få se (вы увидите: «получите увидеть») att det kommer att växa så det knakar (что волосы вырастут так, что треск пойдет: «затрещит»). I Brasilien går förresten alla människor omkring med ägg i håret (В Бразилии, кстати, все люди ходят вокруг с яйцом в волосах = помазав яйцом волосы). Men så finns där heller inga flintskalliga (но там и нет вовсе никаких лысых; *flinten* — /шутл./ плешь, лысина; *skallen* — череп; *flintan* — кремень). Det var bara en gång (было только один раз) som det var en gubbe som var så tokig (что был один старик, который был настолько безумен) så han åt upp sina ägg i stället för att smörja dom i håret (что он съел все свои яйца вместо того, чтобы намазывать их на волосы). Han blev också mycket riktigt flintskallig (он стал также = и вот он стал по-настоящему лысым), och när han visade sej på gatorna (и когда он показывался на улицах) uppståndelse blev det sån (волнение поднималось такое) så radiopolisen fick lov att rycka ut (что пришлось вмешаться полиции с громкоговорителями; få lov — получать разрешение; *rycka* — дергать;

двигать; руска ut — выдерживать; выдвигаться, выступать)."

"Jag har alltid hört att äggula ska vara bra för håret", sa Pippi och torkade sig i ögonen. "Ni ska få se att det kommer att växa så det knakar. I Brasilien går förresten alla människor omkring med ägg i håret. Men så finns där heller inga flintskalliga. Det var bara en gång som det var en gubbe som var så tokig så han åt upp sina ägg i stället för att smörja dom i håret. Han blev också mycket riktigt flintskallig, och när han visade sej på gatorna blev det sån uppståndelse så radiopolisen fick lov att rycka ut."

Medan hon talade (*пока она говорила*) hade Pippi behändigt plockat bort äggskalen (*Пиппи умело выбрала яичные скорлупки; plocka — собирать /ягоды, цветы/; выщипывать; bort — прочь*) ur kastrullen (*из кастрюли*) med fingrarna (*пальцами*). Nu tog hon en badborste (*потом она взяла банную щетку*) som hängde på väggen (*которая висела на стене*) och började vispa pannkakssmet (*и начала взбивать тесто для блинов; smeten — жидкое тесто; smeta — мазать*) så att det stänkte kring väggarna (*так что брызги по стенам полетели; stänka — пачкать, покрывать пятнами; kring — кругом, вокруг*). Till sist hällde hon det som var kvar i en pannkakslagg som stod på spisen (*в конце концов вылила то, что еще оставалось: «что было еще», в сковородку для блинов, которая стояла на плите; att va kvar — оставаться*). När pannkakan var färdiggräddad på ena sidan (*когда блин поджарился с одной strony; grädda — испечь; färdig — готовый; färdig- — в сложных словах с глаголом обозначает окончание действия*) kastade hon den halvvägs upp i taket (*она подбросила его на полпути к потолку*) så att den vände sig i luften (*так что он перевернулся в воздухе*) och fångade den sen på laggen igen (*и снова поймала его на сковородку; sen = sedan — потом, зате, после того*). Och när den var färdig (*а когда он был готов*) kastade hon den tvärs över köket direkt på en tallrik (*она бросила его через /всю/ köket прямо на тарелку; tvärs — поперек, наискось*) som stod på bordet (*которая стояла на stole*).

Medan hon talade hade Pippi behändigt plockat bort äggskalen ur kastrullen med

fingrarna. Nu tog hon en badborste som hängde på väggen och började vispa pannkakssmet så att det stänkte kring väggarna. Till sist hällde hon det som var kvar i en pannkakslagg som stod på spisen. När pannkakan var färdiggräddad på ena sidan kastade hon den halvvägs upp i taket så att den vände sig i luften och fångade den sen på laggen igen. Och när den var färdig kastade hon den tvärs över köket direkt på en tallrik som stod på bordet

"Ät (ешьте)", skrek hon (крикнула она), "ät, innan den kallnar (пока не остыло; *innan* — *прежде чем*)!"

Och Tommy och Annika åt och tyckte att det var mycket god pannkaka (ели и думали, что это был очень вкусный блин; *tuska* — *думать, полагать, считать*). Efteråt bjöd Pippi dem stiga in i salongen (после этого Пиппи пригласила их войти в гостиную; *bjuda* — *предлагать*; *stiga* — *подниматься; заходить*). Där fanns bara en möbel (там стоял только один предмет мебели). Det var en stor, stor klaffbyrå med många små, små lådor (это было большущее бюро с откидной крышкой и многими малюсенькими ящичками; *klaffen* — *клапан; крышка /откидная/*).

"Ät", skrek hon, "ät, innan den kallnar!"

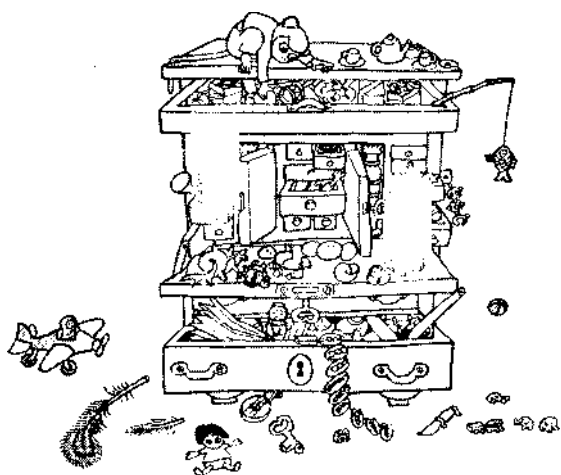
Och Tommy och Annika åt och tyckte att det var mycket god pannkaka. Efteråt bjöd Pippi dem stiga in i salongen. Där fanns bara en möbel. Det var en stor, stor klaffbyrå med många små, små lådor.

Pippi öppnade lådorna (открыла ящички) och visade Tommy och Annika alla de skatter (и показала все сокровища; *skatten* — *сокровище*) hon hade förvarade där (которые она хранила там). Där fanns märkvärdiga fågelägg och konstiga snäckor (там были необычные птичьи яйца и странне ракушки) och stenar (и камни), små fina askar (маленькие милые коробочки), vackra silverspeglar (красивые серебряные зеркала; *spegeln* — *зеркало*), pärlhalsband och mycket annat (жемчужное ожерелье и многое другое; *pärla* — *бусина; жемчужина; halsbandet* — *ожерелье: «шейная повязка/лента»*) som Pippi och hennes pappa hade köpt under sina resor (которые

Пиппи с папой купили во время своих поездок; *resan — поездка*) runt jordklotet (вокруг земного шара). Pippi gav sina nya lekkamrater var sin present till minne (Пиппи дала своим новым друзьям по играм каждому его подарок на память; *leken — игра; kamraten — товарищ*). Tommy fick en dolk med skimrande pärlemorskraft (Томми получил кинжал с блестящей перламутровой рукояткой; *skaftet — рукоятка, ручка*) och Annika en liten ask vars lock var täckt med skära snäckor (а Анника — маленькую коробочку, чья крышка = *крышка* которой была покрыта розовыми ракушками; *snäskan — улитка; раковина улитки*). Inuti asken låg en ring med en grön sten i (внутри коробки лежало кольцо с зеленым камнем в нем).

Pippi öppnade lådorna och visade Tommy och Annika alla de skatter hon hade förvarade där. Där fanns märkvärdiga fågelägg och konstiga snäckor och stenar, små fina askar, vackra silverspeglar, pärlhalsband och mycket annat som Pippi och hennes pappa hade köpt under sina resor runt jordklotet. Pippi gav sina nya lekkamrater var sin present till minne. Tommy fick en dolk med skimrande pärlemorskraft och Annika en liten ask vars lock var täckt med skära snäckor. Inuti asken låg en ring med en grön sten i.

"Om ni skulle ta och gå hem nu (а вам следовало бы идти: «взять и пойти» домой теперь)", sa Pippi, "så att ni kan komma tillbaka igen i morgon (так, чтобы вы снова могли прийти сюда завтра). För att om ni inte går hem så kan ni ju inte komma tillbaka (если вы не пойдете домой, вы же не сможете прийти назад). Och det vore synd (а это

было бы жаль)."

Det tyckte Tommy och Annika också (Томми и Анника тоже так думали). Och så gick de hem (и так = так что они пошли домой). Förbi hästen som hade ätit upp all havren (мимо лошади, которая съела весь овес) och ut genom grinden till Villa Villekulla (и наружу через калитку виллы «Вверхдном»). Herr Nilsson viftade med hatten när de gick (помахал шляпой, когда они уходили).

"Om ni skulle ta och gå hem nu", sa Pippi, "så att ni kan komma tillbaka igen i morgon. För att om ni inte går hem så kan ni ju inte komma tillbaka. Och det vore synd."

Det tyckte Tommy och Annika också. Och så gick de hem. Förbi hästen som hade ätit upp all havren och ut genom grinden till Villa Villekulla. Herr Nilsson viftade med hatten när de gick.

Здесь только небольшой фрагмент книги.

Полный текст книги Вы сможете приобрести на сайте <http://www.franklang.ru> в разделе «Тексты на шведском языке, адаптированные по методу чтения Ильи

Франка